

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Sunt qui dicant.

Organ for Haslev Gymnasium.

Nr. 5.

Tirsdag den 12. Marts 1918.

4. Aarg.

Vaarprinsen.

— 0 —

Der gaar over Havisens gyngende Gulv
en hvirvlende Takt
en hvinende Jagt.
Nu rider Prinsen til Sol og Muld,
Prins Vaar med Pragt,
frem med Dug og med Solfaldsguld.

Vaarprinsen er ude paa Hyldingstog.
I trampende Trav
over Vinterens Grav
er efter ham Riddernes klingende Tog,
med Foraarets Brog,
som Vaarvindens Leg over Hav.

Hans Brud er Prinsesse til Blomster og Sol,
til Fuglenes Sang
og Bølgernes Gang.
Guldstjerne, Konval og vaarblaa Viol
er hendes Symbol,
— og Liljer har Maj i sit Fang.

Fra Svensk ved V.

Drømmen.

—o—

- Aa, jeg drømte saa yndigt.

Jo, jeg skal nemlig sige jer, jeg havde saa mange Bekendte deroppe paa den store Skole. Og hver eneste Ferie strømmede de ind i mit gæstfrie, lille Hjem, og saa fortalte de -- løst og fast, op ad Stolper og ned ad Vægge — om alle de rare Mennesker paa den store Skole.

Ja, jeg hørte om alt -- kort sagt — om alt. Baade om korte Mænd med langt Skæg og Læderslips — og om lange Mænd med kort Skæg og Drejeskive. Og jeg hørte om høje Bjerge og dybe Dalle, og jeg syntes, at det var nogle forfærdelig flinke Mennesker allesammen.

- Saa kom Vinteren 1917—18 med megen Sne og mere Is og jeg, som daglig gik og spekulerede paa, hvordan jeg dog skulde faa Lejlighed til at se alle de rare Mennesker paa een Gang, jeg blev lykkelig, jeg blev vild af Henrykkelse, ja, jeg vidste ikke, hvad Ben jeg skulde staa paa, og saa satte jeg mig ned. „Den er fin, tænkte jeg“, du tager dine Kunstløberskøjter under Armen, og saa slæber du med Expressen til Haslev, og der, — aa, hvilken Fryd, — der, paa store Haslevs store Gadekær, der naar du dine Ønskers Maal.

Og nu ved I jo nok lille Bøin, at naar man har haft en Ting rigtig kraftig i Hovedet i længere Tid, saa drømmer man om den. -- — Og saadan gik det netop med mig.

Aa, jeg drømte saa yndigt

„Jeg var i Haslev, Solen var paa Himlen, Klokken var 3. Gadekæret — det mægtige, uoverskuelige — var isbelagt, Skøjterne var under Støvlerne, og jeg havde en Kikkert i højre — og et Kompas i venstre Haand“. Og jeg drømte, at jeg løb ud paa den mægtige Isflade, og efter nogenlunde at have orienteret mig, satte jeg Kursen mod Nord.

Længe varede det ikke, inden jeg traf Hr. Sønderlund. Efter en kort, højtidelig Hilsen skiltes vi, — apropos — jeg maa well helst — blot for en Helheds Skyld — tilføje, at Hr. S. stod bøjet over en Vaage; sandsynligvis, hvad jeg ogsaa senere fik bekræftet, paa Fladfiskefangst. Ca. en Kilometer Vest herfra traf jeg en vis Hr. Østergaard. -- -- Traf og traf, d. v. s., jeg løb mellem Benene paa ham uden egentlig at tænke over det; ikke

sandt, der kunde jo have været Fest den Dag, og saa kunde det jo have været en Æresport for et eller andet f. Eks. for Spejderne. Naa, men videre løb jeg med jævn Fart og tilbageholdt Aandedræt, jo, for i min Kikkert havde jeg observeret noget ubegribeligt langt. Ja, I ved selvfølgelig med det samme, hvem det var; men det vidste jeg ogsaa, og derfor satte jeg Farten op. — Det var for Resten heldigt, at jeg traf jeres Rektor, for jeg var ligesom ved at løbe vild, og I ved jo nok allesammen, at naar det løber rundt for en, er det rart at træffe en, der har det store Overblik.

Altsaa — med god Besked og jævn Fart løb jeg videre, og paa Isfladens planeste og jævreste Strækning traf jeg de'Herrer Bjerger og Dalle, som lærte Frk. Bakker (i Bagger) de sidste ny Herresving — dem med tre Sving frem og fire Sving tilbage — efterfulgt af et voldsomt Fald med Stjerner o. s. v., — ak ja i „Paa det jævne, paa det jævne — ikke i det himmelblaa! Der skal være Skøjtestævne, der skal Herresving du slaa.“

I samme Egn traf jeg forresten et sandt Bjerg — hvad jeg vilde sige Hr. Sandberg, hvad der egentlig var højest ubehageligt, for Isen bugnede under omtalte mægtige Herre, saa, at han løb i en ren Dal.

Senere traf jeg Frøknerne Rendahl og Simonsen — ivrigt og voldsomt øvende sig paa Skøjtespringet. Den store Frøken Lundh (med kraftigt Tryk paa h), hvem jeg var saa uheldig at møde, skjulte fuldstændig den noget mindre Hr. Skov, saa faktisk kunde jeg ikke se Skoven for bare Træer. Imidlertid var jeg vist kommet ind i en farlig Zone, for paa een Gang hørte jeg nogle frygtelige Brøl Rædselslagen tog jeg Benene paa Nakken, Hovedet under Armen og Kikkerten og Kompasset i Lommen og styrtede af Sted over Hals og Hoved. Efter en halv Times rasende Løb kunde jeg ikke mere; forpustet og udmattede faldt jeg om. Og snart meldte Tørsten sig — den nagende Tørst, som kun kendes af Ørkenvandreren, der i et halvt Aar ikke har lugtet Vand. Men Skæbnen var mig god. Redning kom i Skikkelse af d'Hr. Brønd-s og Spand-et, ved hvis Hjælp jeg fik slaaet Hul paa Isen, og trukket Vand op.

Og jeg drønte, at jeg drak og drak, og tilsidst var der ikke mere Vand under Isen, og med et mægtigt Brag styrtede det hele sammen, og alt og alle forsvandt i det gabende Svælg.

Jeg vaagnede med et Sæt, og vaagen faldt jeg sønderknust

— af den mægtige Ophidselse — tilbage i Puderne. Ak, det hele var en Drøm — en Illusion.

Da jeg vaagnede om Morgenen, gjorde jeg Alvor af mine Planer, jeg rejste til Haslev. Men ak, der mødte mig Skuffelse paa Skuffelse. — I Kupeen blev jeg knubset og hundset af en Kvinde, en Bonde, en Preusser og andre Unger, og paa Gadekæret — det elendige, lille Hul — maatte jeg ombytte min Drøms Kikkert og Kompas med et Forstørrelsesglas og en Støv-suger, ved hvis Hjælp jeg langt om længe fandt tre — siger og skriver tre Mennesker fra den store Skole. Og selvom der blandt disse tre var baade brune og sorte, saa var alligevel Farverne gaaet af det hele. Med et dybt og langtrukket Suk sank jeg sammen, og jeg retter mig ikke ud igen, førend jeg ser Gadekæret oversvømmet — af Gymnasiaster — og det vil vist vare læge, for nu er Isen væk, og Kosteleverne gaar nødigt i Vandet med Klæderne paa, og gjorde de det, — Tableau!

— Men de gør det ikke!

Den skuffede Drømmer.

ET EVENTYR.

—o—

En Skole var en Gang. Paa Skolen var en Læderka'l,
som farlig var, naar han blev gal.
Hos ham var en Elev,
som arrig blev
for en Bemærkning, som han „hev“ (dem kan man altid hive,
Jeg Masser har, det ogsaa gaa
min Læser ligesaa,
hvis i sin Klasse, da han blive
vil i Live
og ikke skældes ud for ukammeratlig Fyr).
Tilfældigvis engang det hændes,
at de mødes straks begynder de at skændes
og tilsidst Konflikten endes
med at Eleven endevendes.

I lang Tid gik de om og skuled' onde til hverandre;
— og det er slemt med Had i Hu at vandre —
til sidst dog fandt Eleven paa et Raad,

som kunde raade
Bod paa baade
Uretfærdighed og Skam.
Hør nu hvordan paa ham,
han fik Ram!

Han Indberetning g'a
til Kostelevforeningen „Justitia“,
som straks tog Offensiven
og erklærede den slemme Læder Krig paa Kniven.

I Nattens Mulm hint Hævntog sig samlede,
og man sig op ad Trappen famlede
og ind paa Bjerge-Gangen ramlede
i Lagenkapper
med Fosforknapper.
— En Spøgelseshær
med Hævnersværd — — — —

Folket bortflygtet! Førerne ophængt!
Kontorets Døre for Lykken stængt.
— — — —

Dagen efter forkyndes den nye Lov;
forbudt herefter for altid alt Nattesjov
— og det bare, fordi Rektor ikke fast nok sov.

Moral:

„Bli'r du banket af en Lærer,
endelig du ej for andre dig besværer.
Kom aldrig paa Gangen om Natten,
— og kan du endelig ikke, det lade være,
Kære!
Saa gaa dog stille — for Katten.

Vrøs.

Et Universalgeni.

—o—

— — Jeg er et Geni! God Dag!

— Tak! Den Vittighed kan vi ikke bruge. Den er for gammel.

„Det er ingen Vittighed Hr. Redaktør. Se paa mig, er jeg ikke gennemgenial.“

— „Undskyld! men vi har travlt “

— „Det er ikke mig, der underskriver mig W. K. og endnu mindre P. V. Det er ikke mig, der først har fundet paa, at Cencor hver Gang skal læse Bladet for ikke at slette noget. Det er ikke mig, —

— der har opfundet Krudtet. Men vil De gaa nu.

— Rigtigt, det er ikke mig.

Men jeg har opfundet et andet Pulver. Værsting! en Æske En Theskefuld daglig, og De vil føle en hidtil ukendt Kraft strømme gennem Deres Aarer. De vil f. Eks. blive sat i Stand til at skrive Digte, Folk virkelig gider læse, ja, endogsaa kunne holde dem vaagen, naar de læser Sunt quis Vittigheder.

„Min Herre! Gaar De“!

— eller maaske det skulde være dette: „To Draaber hver tredie Dag, og De vil inden en Maanedes Forløb, selv om De nu har det uhyggeligste, elefantede Udseende, og er det tarveligste Individ, tomhjernet, hulpæret — blive betragtet som den mest storslaaede, tankerige, poesifyldte Digterskikkelse. Eller denne Salve smurt paa Læberne, før De gaar til Diskussionsmøde, og der vil ikke findes det Skældsord eller den Insinuation, det ikke vil blive Dem muligt at finde paa at henvende til Deres Modstander. Selv en Bestyrelse vil De blive Stand til at styrte og selv danne en ny “

— „Vig fra mig Frister!“

— „Eller disse Øjendraaber, der afstedkommer en fuldstændig Forblændelse, saa De kan begaa en Artikel, som den skuffede Drømmers Drøm om nok sagt og endda tro om Dem selv, at De er normal. Eller disse Piller. De kan bevare een som Medlem af Sunt qui's Redaktion, selv om det aldrig nok saa mange 10 Gange er blevet oplyst, at man slet ikke er valgt med der.“

— „Gaa nu!“

— „Eller maaske disse mine Universalpastiller ved Hjælp af hvilke man kan bringe en Portner til at være nogenlunde høflig og sige: „De“ til en Kostelev, faa en III G'r til at lade være med at smide en Diskussionsbestyrelse af, naar den ikke vil lade sig tyrannisere faa en imaginær Plagiator af Sokrates til at opføre sig som et nogenlunde dannet Menneske, faa en Forfatter til en Artikel som denne til at gaa i sig selv og for Fremtiden forskaane os for sine — æhj! Dumheder.“

Vi købte en Flaske af den sidste Slags. Abonnenterne betaler.

K (vint) & Ters.

Spørgsmålskasse.

Hvilken Kunst kaster mest af sig i Begyndelsen.

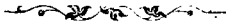
En Skønaandsspire.

Svar: Ridekunsten.

Hvad er en Flyvemaskinemotortænder lavet af?

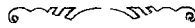
En Matematiker.

Svar: Antagelig Kruspersille.

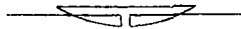
Abonnenterne

bedes betale Bladet til Redaktionssekretæren saa hurtigt som muligt.

Manuskripter

bedes skrevet tydeligt og kun paa den ene Side af Papiret.

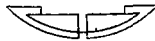

Fra Geografitimen.

Læreren (gennemgaar): „Ved Beskrivelsen af Spanien begynder vi med Portugal“.

Læreren: „Hvordan fremkommer Duggen?“

Eleven: „Jo, jo, Jorden drejer sig jo rundt om sig selv med en uhyre Fart. Naar den saa har kørt en hel Dag igennem, bliver den svedig.“

Sjangbang.

Fortsat.

Han red videre, langsomt og forsigtigt Pludselig drøede et Skud, det buldrede frem i Skoven — det slog tilbage fra Stammerne og døde hen langt borte. „Sjangbang“, saaledes hed Rytteren, standsede brat. Nu var de der igen. Ja, ganske rigtigt, dernede, hvor Vejen forsvandt i Mørket, kom fire Ryttere sprængende. Sjangbang saa haanligt paa dem et Øjeblik, saa

vendte han sin Hest — gav den Sporerne — og fløj af Sted, bort — bort fra Vejen, ind i Mørket. Han gav Hesten frie Tøjler, det var det sikreste, den kendte Vejen lige saa, godt som han — om ikke bedre. Han bøjede Hovedet for ikke at faa sit Ansigt revet til Blods af Kvistene, som hængte lavt. Efter en halv Times hurtigt Ridt sagtnede han Farten — nu var Djævelkløften naaet. Paa venstre Side rejste Bjerget sig koldt og haardt op i svimlende Højde — somme Steder ludede det udover, som vilde det kaste sig over Floden, som rasede dybt nede til højre for Stien. Ved en skarp Drejning af Stien standsede Sjangbang og sprang af Hesten. Hurtigt trak han en Snor frem fra sin Kofte og bandt den fast — den ene Ende til Stammen af et tyndt Træ, som hældede ud over Dybet, den anden til en Spids af Klippens Væg — Højden passede med en Hests Hovede. Endnu et Par Steder fastgjorde han Snore paa lignende Maade og førte saa sin Hest hen bag et Fremspring i Klippen, som ganske dækkede den for de kommende. Selv satte han sig fem Alen fra den sidste Snor — i Skjul af en lille Busk, som haardnakket bed sig fast i Klipperevnerne. Som han sad der med de sorte, lynende Øjne i det gullige Ansigt, lignede han en Tiger, der i Junglen lurar paa sit Bytte. En mat Maane lagde et gult, sløret Skær over Klipperne og prøvede forgæves at blinke i Floden.

— — Nu kom de! Tæt efter hinanden jog de ud paa Stien. Nu var de ved Hjørnet — nu ved den første Snor.

Voldsomt stejlede den forreste Hest, men blev revet med af den næste. Et Skrig skingrende, vildt — to Ryttere forsvandt i Dybet. Den tredie vilde standse, — men forsent. Hans Hest sprang forskræmt i Vejret ved den anden Snor, den forfejlede et Trin, ogsaa de forsvandt i Dybet. — — Sjangbangs Katteøjne lyste, lad ham nu bare komme — ham den sidste Rytter.

(Fortsættes.)

Største Lager af
SKOLEBØGER

i
Alfred Jensens Boghandel,
Haslev.

Lingeri.

Sports-Fodtøj.

Skræderforretningen

anbefales.

Telefon 32. Haslev.

J. Jespersen-Skree.

Skotøjshuset.

Haslev største Skotøjs-Etablissement
Enestaaende Udvalg.

Reparationer udføres prompte.

Hertz, Haslev.
Tlf. 230.

Hjemmelavet Konfekt

anbefales

samt de fineste **Chokolader**, Grison, Haukeli, Lindt og Cloetta.
The, Kiks og **hjemmelavede Smaakager** fra Karen Wulff.

E. Munch, Haslev.

Tlf. 288.

Tlf. 288.

**Sæber, Parfumer, Tandbørster,
Tandcreme, Kamme, Haarbørster**

faas i

Haslev Materialhandel.

M. Sørensen.

Tandlæge

Hans Th. Andresen,

Haslev.

Konsultation 9 4.

Telefon 277.

Telefon 277.

**Sofie Larsen sælger gode
Manufakturvarer.**

Stort Udvalg. - - Smaa Priser.

Største Lager af Fodtøj

hos

Otto Engell, Haslev.

Telefon 53.

Telefon 53.

SIGNE NIELSEN, FOTOGRAF,

HASLEV.

HASLEV.

**Gymnasie-Huer
Seminarist-Huer
Eng. Sportshuer
Herre-Hatte
Herre-Lingeri
Største Udvalg
Billigst i
Specialforretningen
Jernbanegade 24 hos**

H. Johansen.

**Undervisning i Tegning
samt Maling med Akvarel og Oliefarver**

gives hos

Kunstmaler M. Skov.

Fredag fra 2-5. For Voksne 40 Øre og Børn 25 Øre i Timen.

**Kolonial, Delikatesser,
Chokolade, Vine,
Cigarer og Cigaretter**

billigst hos

Axel Røber, Haslev.

Dürkopp og Sleipner Cykler
er de bedste.

Dæk, Slanger, alle Reservedele billigst.
Tennis-Rachets og Bolde.

N. Johannessen, Haslev.

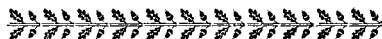
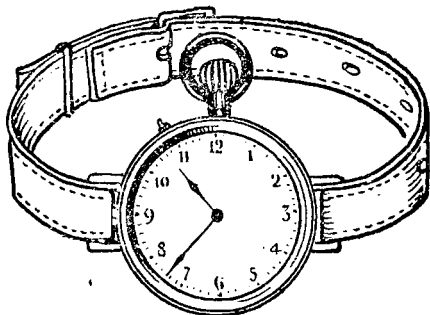
Skolebøger og Skolemateriel,

der bruges paa Gymnasiet, faas i

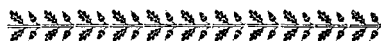
Lauritz Smiths Boghandel, Haslev.

Telefon 8.

Frederik Hansen,
Urmager & Guldsmed,
Haslev.

C. Jensen,
Barber & Frisør,
Jernbanegade.

Haslev Kiosk

ved **Alfred Møller.**

Stort Udvalg i Cigarer, Cigaretter,
Piber og Tobakker samt Postkort,
Bøger, Blade, Stokke, Portemonær,
Cigar- og Cigaretetuis.

Telefon 270.

(Samtalestation)
